

са простирали по нѣкой пѣть далечъ на югъ; а една часть отъ народа — *Хвалисы* на име, обыкновенно живѣяли край каспійското море. Българьтъ които отсетѣхъ са поселили покрай Дунава, заминахъ тамъ отъ прикавказскыѣ земѣ; но нѣкои отъ Византійскыѣ писатели полагатъ да са живѣли съ време въ сѣверныѣ страны, край Волга, ако и да были прѣсѣжты по-къмъ Истокъ, въ Азіатска Скитія, къмъ сѣверъ отъ Каспійско море. Тѣй право бы было да сключимъ съ Григорьева, че сѣверо-вѣсточныѣ брѣгове на Волга, именно около тѣзи мѣста, дѣто са втича Кама или малко по-долу, были сж гнѣздата българскы, и тамъ изникнахъ първата имъ държавъ, въ V-то столѣтіе, ако не по-рано.

Понеже народыѣ, които отколѣ обитаваха въ приволгскыѣ страны, принадлежѣли повече на финското племе, то историцыѣ заключаватъ, че и Българьтъ трѣба да сж отъ сжщото племе. Ный обаче както земамы въ съображеніе езика, който са говорили и на който са споразумѣвали съ другыѣ славенскы племена, ёще и лесното имъ сливанье съ тѣзи племена, несумненно гы приемамы за Славены, както са произнесохмы вече на много мѣста върху този предмѣтъ ⁽¹¹⁾.

Ето и мнѣніето на Диоклеата относительно за езика имъ. «Българьтъ, казва той, въ старо време «говорили сж славенскый езикъ, който говорѣхътъ «и сега, съ нѣкое малкы измѣненія въ діалекта ⁽¹²⁾.» Тѣй, понеже Готтыѣ, Аланыѣ, Вандалыѣ, Гепидыѣ и др. ёще племена са иматъ да произхождатъ първоначално отъ единъ корень и, слѣдователно, смѣ-

(11) Гл. *Возмезданье* чл. III, стр. 25—30, или: *часть I-ва* гл. I, § 10; гл. III, § 17, и пакъ *часть 2-ра* § 1.

(12) *Diocleaz de regn. Slavon.* p. 288.